ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου **1941** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **378**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν.Δ. 646.— Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων τινῶν φόρων ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας. 1
Ν.Δ. 647.— Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 7-6-35 Α.Ν. «περὶ ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς». 2
Ν.Δ. 648.— Περὶ προαγωγῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 3
Ν.Δ. 649.— Περὶ συστάσεως Ὀργανισμοῦ Δημοσίας Ἀντιλήψεως καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Ἠπείρου. 4
Ν.Δ. 650.— Περὶ συμπληρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 190 καὶ 417 τοῦ ἔτους 1941 Νομοθετικῶν Διαταγμάτων. 5
Ν.Δ. 651.— Περὶ συστάσεως Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Προστασίας Ἀπόρων Παίδων Μακεδονίας». 6
Ν.Δ. 652.— Περὶ τοῦ ὀργανικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ποινικῶν κλητήρων, μισθολογικῆς ἐξισώσεως τῶν τοιούτων τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, αὐξήσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 646

Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων τινῶν φόρων ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1941 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ὑπὲρ τοῦ θεσμοῦ τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης καὶ ἐν γένει τῶν σκοπῶν Κοινωνικῆς Προνοίας κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον, ἐπιβάλλονται πρόσθετοι φόροι κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀκολούθοις ἄρθροις 2 ἕως 12 ὁριζόμενα.

2. Τὸ προϊὸν τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον προσθέτων φόρων εἰσάγεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰ διὰ Διαταγμάτων ὁριζόμενα, ἀποδίδεται δὲ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἀλληλεγγύην καὶ ἑτέρους σκοποὺς Κοινωνικῆς Προνοίας κατὰ τὰ διὰ Διαταγμάτων ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπιβάλλεται πρόσθετον ποσοστὸν ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας ἓξ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5½) ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως φόρων (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν), τελῶν καὶ δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Προκειμένου περὶ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν βεβαιωμένων διὰ πλῆρες οἰκονομικὸν ἔτος φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 πρόσθετον ποσοστὸν ἐπιβάλλεται, κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τὸ 1941—42, μόνον ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ὁλοκλήρου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἐπὶ φόρου καθαρῶν προσόδων Γ' Κατηγορίας α' κλάσεως τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ἐξαιρέσει τῶν τόκων, τὸ πρόσθετον ποσοστὸν διὰ τὸ 1941—42 ἐπιβάλλεται ὁμοίως ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀφορῶντος τὰ εἰσοδήματα ὁλοκλήρου τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους τῆς ἑταιρίας 1940, βαρύνει δὲ τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ἑταιρίας.

Ἐπὶ τῶν τόκων καὶ τῶν λοιπῶν παρακρατουμένων φόρων τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἐφαρμόζεται ἡ ἀνωτέρω παράγραφος 1.

3. Τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 ποσοστοῦ ἐξαιροῦνται :

α') Οἱ φόροι ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ, σιγαρέττων πληρωμάτων πλοίων, στραμμωνίου καὶ σιγαροχάρτου καπνοπαραγωγῶν καὶ καπνοβιομηχάνων,

β') Τὰ ἀντίτιμα τῶν εἰδῶν μονοπωλίων τοῦ Κράτους,

γ') οἱ φόροι ἐπὶ τῶν κέντρων διασκεδάσεως καὶ τῶν κέντρων πολυτελείας,

δ') ὁ φόρος δημοσίων θεαμάτων,

ε') ὁ φόρος πολυτελείας,

στ') τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως δημοσίων κτημάτων, ἁλυκῶν καὶ ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους καὶ δημοσίων ἐν γένει προσόδων,

ζ') τὰ ἔσοδα, τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰ πρὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1941-42 ἔτη, τὰ βεβαιούμενα καὶ εἰσπραττόμενα μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1941.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπὶ παντὸς μισθώματος ἀστικοῦ ἀκινήτου, ἀφορῶντος τὸν μῆνα Νοέμβριον 1941 καὶ τοὺς ἑφεξῆς μῆνας, ἐπιβάλλεται φόρος ὑπὲρ Κοινωνικῆς Προνοίας ὁριζόμενος εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν (5%) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ μισθώματος, καταβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ καὶ εἰσπραττόμενος διὰ χρήσεως εἰδικοῦ ἐνσήμου, ἐπικολλωμένου ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως περὶ καταβολῆς τοῦ μισθώματος.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου μισθώματα κατώτερα τῶν δραχμῶν 1000 μηνιαίως εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 30.000 κατοίκων.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ ἔκδοσις ἀποδείξεων περὶ τῆς καταβολῆς τῶν μισθωμάτων παρὰ τῶν ἐκμισθωτῶν πρὸς τοὺς μισθωτάς, ὡς καὶ ἡ παρὰ τῶν μισθωτῶν διατήρησις τῶν ἀποδείξεων τούτων ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των.

Ἡ παράβασις τῶν διατάξεων περὶ καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ περὶ διατηρήσεως τῶν ἀποδείξεων ἐπὶ διετίαν τιμωρεῖται διὰ ποινῆς προστίμου ἀπὸ τοῦ πενταπλασίου μέχρι τοῦ δεκαπλα-

σίου τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, ἐπιβαλλομένης εἰς βάρος τοῦ μισθωτοῦ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δι' ἀποφάσεώς του, καθ' ἣς ἐπιτρέπεται ἄσκησις ἐνστάσεως καὶ λοιπῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ τὰ ἐν τῇ φορολογίᾳ καθαρῶν προσόδων ὁριζόμενα. Ὡσαύτως, ὁ παραβάτης μισθωτὴς στερεῖται τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἅτινα ὅμως ἀνακτᾷ ἐάν, μέχρις ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου, ἤθελε καταβάλει τὸν φόρον μετὰ τῶν σχετικῶν προστίμων

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν κώδικα τῆς φορολογίας τῶν Καθαρῶν Προσόδων φορολογουμένων εἰσοδημάτων ἐξ ἰδιοκατοικουμένων ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένων οἰκοδομῶν, ἐπιβάλλεται φόρος ὑπὲρ Κοινωνικῆς Προνοίας ὁριζόμενος εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο)ο) ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ ἀκαθαρίστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος.

Τοῦ φόρου ἀπαλλάσσονται τεκμαρτὰ εἰσοδήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς πεντακοσίας (500) δραχμὰς μηνιαίως εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 30.000 κατοίκων.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθήσονται τὰ τῆς βεβαιώσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 προσθέτου φόρου καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων ταύτης.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 6, 7 καὶ 8 τοῦ Α. Ν. 505)1937 «περὶ κώδικος τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων» ἐπιβαλλόμενα ποσοστὰ τέλους δημοσίου θεάματος αὐξάνονται καὶ καθορίζονται ἐφεξῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἔνθα τὸ τέλος ὁρίζεται 10 ο)ο αὐξάνεται εἰς 20 ο)ο.
Ἔνθα τὸ τέλος ὁρίζεται 15 ο)ο αὐξάνεται εἰς 25 ο)ο.
Ἔνθα τὸ τέλος ὁρίζεται 20 ο)ο αὐξάνεται εἰς 30 ο)ο.
Ἔνθα τὸ τέλος ὁρίζεται 25 ο)ο αὐξάνεται εἰς 35 ο)ο.
Ἔνθα τὸ τέλος ὁρίζεται 40 ο)ο αὐξάνεται εἰς 50 ο)ο.

Ἄρθρον 6.

1. Παντὸς εἴδους αἴθουσαι καὶ καταστήματα ἐν οἷς καταναλίσκονται οἱασδήποτε φύσεως φαγητὰ ἢ ποτὰ ἢ τέϊα (ἑστιατόρια, ζυθεστιατόρια, μπάρ, ταβέρναι, γαλακτοπωλεῖα, ζαχαροπλαστεῖα κλπ. ἐξαιρέσει τῶν καφενείων), κείμενα εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 5.000 κατοίκων, εἰς λουτροπόλεις, τόπους θερινῆς διαμονῆς καὶ σιδηροδρομικοὺς σταθμούς, ὑποβάλλονται εἰς φόρον ὑπὲρ Κοινωνικῆς Προνοίας, ὁριζόμενον εἰς τρία τοῖς ἑκατὸν (3 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων αὐτῶν ἐσόδων καὶ βαρύνοντα τὸν καταναλωτήν.

2. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου κλάσματα δραχμῆς λογίζονται ὡς ἀκέραια δραχμή.

3. Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναστέλλεται, ὡς πρὸς τὰς ὡς εἴρηται αἰθούσας καὶ καταστήματα, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 442 ἐκτάκτου φόρου ἐπὶ τῶν πωλήσεων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐμπορικῶν ὑπηρεσιῶν.

4. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἱ ὑπόκειμεναι εἰς τὸν φόρον τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 αἴθουσαι καὶ καταστήματα ὑποχρεοῦνται, ὅπως τηρῶσι βιβλία διπλοτύπων ἀποδείξεων, ἐφ' ὧν θὰ ἀναγράφωνται τὰ καταβαλλόμενα ὑφ' ἑκάστου καταναλωτοῦ ποσά, ὡς καὶ ὁ ἐπ' αὐτῶν ἀναλογῶν φόρος. Τὰ στελέχη ἑκάστου βιβλίου διπλοτύπων διατηροῦνται ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελευταίας ἐν αὐτῷ ἐγγραφῆς πλὴν ἂν δοθῇ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐνωρίτερον ἡ ἄδεια καταστροφῆς αὐτῶν.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων.

5. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ διευθυντὴς ἢ ὁ διαχειριστὴς τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 αἰθούσης ἢ καταστήματος ὑποχρεοῦνται, ὅπως, εἰς τὸ τέλος ἑκάστου δεκαημέρου καὶ ἐντὸς τῶν πέντε ἑπομένων αὐτοῦ ἡμερῶν, καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζόμενον φόρον τοῦ δεκαημέρου, συνευθυνόμενοι ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον.

Σὺν τῇ καταβολῇ τοῦ φόρου ἐπιδίδεται δήλωσις πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας τῆς αἰθούσης ἢ καταστήματος.

6. Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς δηλώσεως καταλογίζεται προσαύξησις τοῦ φόρου, ὁριζομένη εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν (10ο)ο) ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου φόρου δι' ἕκαστον δεκαήμερον καθυστερήσεως.

7. Ἐν περιπτώσει ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως ἐπιβάλλεται ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 6 προσαύξησις τοῦ φόρου, ὁριζομένη εἰς εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 ο)ο) κατὰ δεκαήμερον ἐπὶ τοῦ φόρου, ὃν διὰ τῆς ἀνακριβείας ἢ τῆς παραλείψεως τῆς δηλώσεως θὰ διέφευγεν ὁ φορολογούμενος.

8. Ἡ παράβασις τῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου παρὰ τοῦ καταναλωτοῦ, ὡς καὶ τῶν περὶ τηρήσεως τῶν βιβλίων διπλοτύπων καὶ διαφυλάξεως αὐτῶν ἐπὶ τρίμηνον, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου, τῇ ἐγκλήσει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, διὰ ποινῆς προστίμου μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν ἢ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν. Ἐν ὑποτροπῇ, δύναται τὸ Πλημμελειοδοκεῖον νὰ ἐπιβάλῃ καὶ τὴν ποινὴν τοῦ κλεισίματος τῆς αἰθούσης ἢ καταστήματος μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ καὶ ὁριστικῶς, ἀπαγορευομένης τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς συγγενῆ τοῦ παραβάτου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ.

9. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8, 9, 12, 14 καὶ 15 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 442 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου φόρου ἐπὶ τῶν πωλήσεων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐμπορικῶν ὑπηρεσιῶν» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένης φορολογίας, ἔνθα δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 666)1937 «περὶ φορολογίας τῶν Τουριστικῶν Ξενοδοχείων καὶ Ζαχαροπλαστείων πολυτελείας» ἐπιβαλλόμενος φόρος εἰς τοὺς ἐνοίκους τῶν Τουριστικῶν Ξενοδοχείων ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καθορίζεται εἰς τὸ ἑξῆς ὡς κάτωθι:

Τῶν Ξενοδοχείων καὶ οἰκοτροφείων πολυτελείας, εἰς εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 ο)ο).

Τῶν Ξενοδοχείων πρώτης τάξεως εἰς δέκα πέντε τοῖς ἑκατὸν (15 ο)ο).

Τῶν Ξενοδοχείων δευτέρας τάξεως εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο).

Διὰ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α. Ν. 666)1937 χαρακτηρισμὸν τῶν Ξενοδοχείων μετέχει τοῦ λοιποῦ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς δι' ἁπάσας τὰς ὡς ἄνω κατατάξεις καὶ εἰς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ὡσαύτως ὑποβάλλονται εἰς φόρον ὑπὲρ Κοινωνικῆς Προνοίας οἱ ἔνοικοι καὶ τῶν λοιπῶν ξενοδοχείων καὶ οἰκοτροφείων. Ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο)ο) βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 8.

1. Κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐκδιδομένων πράξεων ἢ ἀποφάσεων διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων, τοῦ φόρου κέντρων διασκεδάσεων, τοῦ φόρου τῶν τουριστικῶν ξενοδοχείων καὶ ζαχαροπλαστείων πολυτελείας καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένου

φόρου, ἐπιτρέπεται ἄσκησις ἐνστάσεως καὶ λοιπῶν ἐνδίκων μέσων, κατὰ τὰ ἐν τῇ φορολογίᾳ καθαρῶν προσέδων ὁριζόμενα.

Καταργεῖται ἐφεξῆς ἡ ὡς πρὸς τὰ ἔνδικα μέσα τῶν ἄνω φόρων ἁρμοδιότης τοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων, τῶν ἐν αὐτῷ ὅμως ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων διεπομένων ὑπὸ τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ περαιουμένων ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 504) 1937 ἐπιβαλλόμενος εἰδικὸς φόρος εἰς κέντρα διασκεδάσεως καὶ ὁριζόμενος παγίως δι' ἑκάστην ἡμέραν λειτουργίας αὐτῶν αὐξάνεται καὶ ὁρίζεται ὡς ἑξῆς κατὰ τὰς κατωτέρω διακρίσεις :

α) Διὰ τὰ κέντρα πρώτης τάξεως	δρχ.	1000—1500
β) Διὰ τὰ κέντρα δευτέρας τάξεως	»	700—1000
γ) Διὰ τὰ κέντρα τρίτης τάξεως	»	400— 700
δ) Διὰ τὰ κέντρα τετάρτης τάξεως	»	200— 400
ε) Διὰ τὰ κέντρα πέμπτης μέχρι	»	200

Ἄρθρον 10.

Ὁ κατὰ τὴν περίπτωσιν γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1991 τοῦ 1939 φόρος πολυτελείας ἐπὶ τῶν οἴνων κλπ. ἐγχωρίου παραγωγῆς ὁρίζεται εἰς εἴκοσιν τοῖς ἑκατὸν (20 ο)ο) ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως ὑπὸ τοῦ ἐργοστασίου παραγωγῆς μὴ ἐπιβαλλομένου περαιτέρω φόρου κατὰ τὴν κατανάλωσιν αὐτοῦ. Ὁ φόρος οὗτος βαρύνων τὸν καταναλωτήν, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ βιομηχάνου, κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ἐργοστασίου, εἰσπραττόμενος διὰ χρήσεως ἐνσήμων ταινιῶν, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 422)1937 «περὶ εἰδικῶν τινων προσαυξήσεων φορολογιῶν ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας» ἐπιβληθὲν εἰδικὸν πρόσθετον τέλος ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας διπλασιάζεται ἐφεξῆς διὰ πάσας τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ καθοριζομένας περιπτώσεις.

2. Τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ ὡς ἄνω τέλους θεωρούμενον ὡς εἰσπραὰ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον, ἀνήκει εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἀλληλεγγύην καὶ τοὺς λοιποὺς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζομένους σκοποὺς κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἀποδίδεται εἰς αὐτοὺς καθ' ἕκαστον ἔτος δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Ἐθνικῆς Προνοίας.

3. Ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἀλληλεγγύην καὶ λοιποὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἀνηκουσῶν ὡς ἄνω εἰσπράξεων ἐκ τοῦ τέλους τούτου οὐδεμίαν ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ περιορισμὸς τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 422)37.

Ἄρθρον 12.

1. Εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἀλληλεγγύην καὶ τοὺς λοιποὺς σκοποὺς Κοινωνικῆς Προνοίας δύναται ν' ἀποδίδωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰ διὰ Διαταγμάτων ὁριζόμενα, τὰ ἀκόλουθα ἔσοδα:

α') Ἐκ τοῦ κατὰ τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 1991 τοῦ 1939 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων ἐπιβαλλομένου φόρου πολυτελείας.

β') Ἐκ τοῦ κατὰ τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 504 τοῦ 1937 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων ἐπιβαλλομένου φόρου τῶν κέντρων διασκεδάσεως.

γ') Ἐκ τοῦ κατὰ τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 666 τοῦ 1937, ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπὶ τῶν Τουριστικῶν ξενοδοχείων καὶ ζαχαροπλαστείων πολυτελείας.

δ') Ἐκ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 505 τοῦ 1937 Ἀναγκ. Νόμου φόρου δημοσίων θεαμάτων.

ε') Ἐκ Λαχείου εἰδικοῦ τύπου, αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τοῦ ὁποίου θέλουσι καθορισθῆ δι' ἀποφάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Λαχείων ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιβαλλόμενοι φόροι εἰς οὐδένα ὑπόκεινται πρόσθετον φόρον ἢ πρόσθετον ποσοστὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων καὶ λοιπῶν νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 647.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 7)6)1935 Α. Ν. «περὶ Ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. τῆς 7-6 1935, «περὶ ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1199)1938 Α. Ν. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει Ἀνώτατος Ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἐν ἐνεργείᾳ διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ, δύναται διὰ Διατάγματος τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, ν' ἀνατίθηνται τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὸν Ἀρχαιότερον ἐν ἐνεργείᾳ Συνταγματάρχην τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 648.

Περὶ προαγωγῶν τῶν 'Αξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 'Απριλίου) 2 Μαΐου 1941 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν 'Υπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Αἱ προαγωγαὶ τῶν 'Αξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐνεργοῦνται κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος ὑπ' ἀριθ. 2307)1940 Α.Ν. «περὶ Στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ Στρατιωτικῶν προαγωγῶν», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων καταρτιζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 'Ανωτάτου Στρατ. Συμβουλίου καὶ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 352)1941 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Στρατιωτικῶν Συμβουλίων καὶ καθορισμοῦ ἁρμοδιότητος τούτων», εἰς ὃ μετέχει ὡς μέλος καὶ ὁ 'Αρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς μετὰ ψήφου, καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ἀναγεγραμμένην σειρὰν τῶν ἀξιωματικῶν. Χρέη εἰσηγητοῦ ἄνευ ψήφου παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ ἐκτελεῖ Συνταγματάρχης ἢ 'Αντισυνταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς ἐκ τῶν παρὰ τῷ 'Υπουργείῳ Δημοσίας 'Ασφαλείας ὑπηρετούντων, ὁριζόμενος ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ.

'Εν περιπτώσει ἰσοψηφίας τῶν μελῶν τοῦ ἀνωτέρω Συμβουλίου (τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν), νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 2.

Αἱ προτάσεις προαγωγῆς κλπ. τῶν 'Αξιωματικῶν Χωροφυλακῆς παραπέμπονται εἰς τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Συμβούλιον παρὰ τοῦ 'Υπουργοῦ Δημοσίας 'Ασφαλείας εἰς ὃν ὑποβάλλονται αὗται παρὰ τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 3.

'Εκτὸς τῶν ἀνωτέρω πινάκων τὸ Συμβούλιον τοῦτο συντάσσει διὰ τοὺς 'Αξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς πίνακας τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ Στρατ. ἱεραρχίας καὶ Στρατιωτικῶν προαγωγῶν ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 4.

Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα συνταστόμενοι πίνακες, ὑπογεγραμμένοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν συμμετασχόντων μελῶν, ὑποβάλλονται ὑπ' αὐτοῦ, εἰς διπλοῦν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου, μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ φακέλλου τῶν προτάσεων καὶ λοιπῶν σχετικῶν ἐγγράφων, εἰς τὸν 'Υπουργὸν τῆς Δημοσίας 'Ασφαλείας.

Οἱ πίνακες οὗτοι εἶναι ὑποχρεωτικοὶ διὰ τὸν 'Υπουργόν.

'Ο 'Υπουργὸς ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν κύρωσιν τῶν πινάκων, ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῷ τούτων, τῆς περὶ τούτου ἐκδιδομένης ἀποφάσεως προσυπογραφομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ δημοσιευομένης ἐν τῇ 'Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

'Απὸ τῆς κυρώσεως τῶν πινάκων ἄρχεται ἡ ἰσχὺς τούτων καὶ λήγει ἡ τῶν παλαιῶν

'Εὰν δέ, δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν κατέστη δυνατὸς ὁ ἔγκαιρος καταρτισμὸς πινάκων, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύοντες οἱ παλαιοί, ἐπὶ χρόνον ὁριζόμενον ἑκάστοτε διὰ διαταγῆς τοῦ 'Υπουργοῦ.

Τὰ Διατάγματα ἀποστρατείας τῶν κρινομένων αὐτεπαγγέλτως ἀποστρατευτέων ἐκδίδονται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῶν πινάκων.

Ἄρθρον 5.

Οἱ κεκυρωμένοι ἤδη τακτικοὶ πίνακες προακτέων 'Αξιωματικῶν 1940—41 καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐν αὐτοῖς ἐγγεγραμμένους 'Αξιωματικοὺς Χωροφυλακῆς, ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, αἱ δὲ ὑποβληθεῖσαι προτάσεις πρὸς σύνταξιν συμπληρωματικῶν πινάκων προακτέων κλπ. 'Αξιωματικῶν Χωροφυλακῆς ἔτους 1940—1941 εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 201931 (ἐγκ. 431) τῆς 24)12)1940 καὶ 210962) 27)12)1940 διαταγῶν τοῦ 'Υπουργείου Στρατιωτικῶν, θεωροῦνται ἄκυροι ἀφ' ἧς ὑπεβλήθησαν.

Οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς προηγουμένοις πίναξι καὶ προτάσεσιν 'Αξιωματικοὶ Χωροφυλακῆς στεροῦνται τοῦ δικαιώματος προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας, ὡς καὶ ἀσκήσεως ἀγωγῆς ἀποζημιώσεως ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων, κατὰ τοῦ Δημοσίου, διὰ τὴν μὴ προαγωγὴν των βάσει τῶν πινάκων καὶ προτάσεων τούτων.

Ἄρθρον 6.

Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε. Π. 5504)74 (ἐγκ. 11) τῆς 9)8)1941 διαταγὴ τοῦ 'Υπουργοῦ Δημοσίας 'Ασφαλείας, περὶ ὑποβολῆς προτάσεων 'Αξιωματικῶν Χωροφυλακῆς πρὸς σύνταξιν πινάκων προακτέων κλπ. ἔτους 1941—1942.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τὸν καταρτισμὸν καὶ ὑποβολὴν τῶν προτάσεων περὶ ὧν ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη διαταγὴ τοῦ 'Υπουργείου, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ σύγκλησις τῶν Διοικητῶν, 'Ανωτέρων Διοικητῶν κλπ. Χωρ)κῆς περὶ ἧς τὰ ἄρθρα 17 καὶ 40 τοῦ Α. Ν. 2307)1940.

Ἄρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 2307)40 περὶ Στρατ. ἱεραρχίας καὶ Στρατ. προαγωγῶν, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι διὰ τοὺς 'Αξ)κοὺς καὶ 'Ανθ)στὰς Χωρ)κῆς ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς τοῦ παρόντος Ν. Δ. 'Οπου ἐν αὐταῖς ἀναφέρεται ὁ 'Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ('Εθνικῆς 'Αμύνης) νοεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος, διὰ τὴν Χωροφυλακήν, ὁ 'Υπουργὸς τῆς Δημοσίας 'Ασφαλείας.

Ἄρθρον 9.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος 'Ανώτατον Στρατ. Συμβούλιον δύναται ἑκάστοτε νὰ καθίσταται ἁρμόδιον, διὰ διαταγῆς τῶν 'Υπουργῶν 'Εθνικῆς 'Αμύνης καὶ Δημοσίας 'Ασφαλείας, ἐπὶ ἀντικειμένων ἀναγομένων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου προαγωγῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων «περὶ Στρατ. ἱεραρχίας καὶ προαγωγῶν» καὶ «Καταστάσεως 'Αξ)κῶν» ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς ἑτέρου ἀντικειμένου.

Ἄρθρον 10.

Τὰ τοῦ τρόπου, χρόνου συγκλήσεως, ἐργασιῶν, διαδικασίας λήψεως καὶ αἰτιολογίας ἀποφάσεων καὶ ἀντικαταστάσεως τῶν κωλυομένων μελῶν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Συμβουλίου κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ διαταγῶν τῶν 'Υπουργῶν 'Εθνικῆς 'Αμύνης καὶ Δημοσίας 'Ασφαλείας.

Διὰ διαταγῶν τοῦ 'Υπουργοῦ Δημοσίας 'Ασφαλείας κανονίζεται καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 11.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Ν. Δ. καταργεῖται.

'Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περι-

εχομένου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

---

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 649

Περὶ συστάσεως Ὀργανισμοῦ Δημοσίας Ἀντιλήψεως καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Ἠπείρου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν Ἀντιλήψεως καὶ Προνοίας τῆς περιφερείας Γενικῆς Διοικήσεως Ἠπείρου, συνιστᾶται προσωρινῶς ἐν Ἰωαννίνοις Νομικὸν Πρόσωπον δημοσίου δικαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὀργανισμὸς Δημοσίας Ἀντιλήψεως καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Ἠπείρου». Τὸν Ὀργανισμὸν τοῦτον ἐκπροσωπεῖ εἰς ἅπασας αὐτοῦ τὰς σχέσεις ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων.

Ἄρθρον 2.

Καθίσταται ἐπταμελὲς Συμβούλιον ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων εἰς ὃ ἀνατίθεται ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τοῦ διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένου ὀργανισμοῦ. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Μητροπολίτου κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἐξ ἐγκρίτων μελῶν τῆς κοινωνίας.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο χορηγεῖται παρέκκλισις ἀπὸ τῶν κειμένων διατάξεων τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου συνιστᾶται ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην Διεύθυνσιν τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων εἰδικὴ ὑπηρεσία τῆς ὁποίας ἡ σύνθεσις, ἡ ὀργάνωσις καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας λαμβάνεται ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων ἀποσπωμένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ ἐξ ἰδιωτῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν διοριζομένων ἐξ ἰδιωτῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἀντιμισθία αὐτῶν καὶ ἡ ἄσκησις πειθαρχικῆς ἐξουσίας καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰδίου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας δύναται δι' ἀποφάσεως του νὰ μεταβιβάσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἁρμοδιότητας αὐτοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἠπείρου εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων.

Ἐπίσης μεταβιβάζονται διὰ τοῦ παρόντος καὶ ἅπασαι αἱ ἁρμοδιότητες τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Συσσιτίων.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἀπολογιστικὸς ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τοῦ συνιστωμένου ὀργανισμοῦ ἀνατίθεται εἰς τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ δύο οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἑνὸς ταμπέζιτικοῦ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν Ἰωαννίνοις, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας.

Κατὰ τριμηνίαν ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει ἔκθεσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσιν καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας τοῦ Κράτους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

---

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 650

Περὶ συμπληρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 190 καὶ 417 τοῦ ἔτους 1941 Νομοθετικῶν Διαταγμάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 190)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐπανεξετάσεως ὑποθέσεων ἐκδικασθεισῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας», προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Αἰτήσεις ἀναπήρων πολέμου ἀσκηθεῖσαι ἔστω καὶ ἐκπροθέσμως ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 μέχρι τῆς 29 Ἀπριλίου 1941 ἐπανεισάγονται τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅπερ ἐπιλαμβανόμενον ἀποφαίνεται κατ' οὐσίαν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τὰς ἐφαρμοζομένας ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 417)41 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τακτοποιήσεως τῆς καταστάσεως τῶν στρατευθέντων ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ὑπάγονται καὶ οἱ ὑπάλληλοι Νομικῶν Προσώπων Κοινωφελῶν Ὀργανισμῶν καὶ οἱ ἐπὶ συμβάσει προσληφθέντες καὶ στρα-

τευθέντες ὑπάλληλοι τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ.ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

---

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀρ. 651

Περὶ συστάσεως Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Προστασίας Ἀπόρων Παίδων Μακεδονίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἀντικείμενον.

Συνιστᾶται Φιλανθρωπικὸν Ἵδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Προστασίας ἀπόρων παίδων Μακεδονίας», ἀποτελοῦν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ἑδρεῦον ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τελοῦν ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Προνοίας.

Ἄρθρον 2.

Σκοπός.

1. Σκοπὸς τοῦ Ἱδρύματος εἶναι ἡ προστασία ἀποδεδειγμένως ἀπόρων παίδων κατὰ προτίμησιν καταγομένων ἐκ Μακεδονίας.

2. Εἰς τὸ Ἵδρυμα γίνονται δεκτοί:

α') Ὀρφανὸπαίδες ἐξερχόμενοι τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ

β') Ἀποστάτευτοι παῖδες, κατὰ προτίμησιν ὀρφανοὶ ἀμφοτέρων ἢ ἑνὸς τῶν γονέων, ἄγοντες ἡλικίαν μέχρι 15 ἐτῶν.

3. Ἐν τῷ Ἱδρύματι ἐξασφαλίζεται ὑπὲρ τῶν τροφίμων αὐτοῦ ἡ ἐνδιαίτησις τούτων, ἡ συμπλήρωσις τῶν γραμματικῶν γνώσεών των, ἡ ἠθικὴ καὶ ἑλληνοπρεπὴς αὐτῶν διαπαιδαγώγησις καὶ ἡ ἐκμάθησις τέχνης τινὸς βιοποριστικῆς. Ἐπίσης μεταξὺ τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱδρύματος συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ καθοδήγησις καὶ ἀποκατάστασις τῶν τροφίμων μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των.

4. Αἱ ἐν τῷ Ἱδρύματι λειτουργοῦσαι σχολαὶ διὰ τὴν τεχνικὴν μόρφωσιν τῶν τροφίμων, ὁ ἀρχιτυπὸς καὶ τὸ πρόγραμμά των καθορίζονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑποκειμένων εἰς τὸν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας, ἀναλόγως τῶν ἐπαγγελμάτων ἐν τῇ χώρᾳ ἐπαγγελματικῶν ἀναγκῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἀρχαιστιῷ καθοριστθησόμενα.

5. Εἰς τοὺς πολυτρόφους ἐκ τοῦ Ἱδρύματος χορηγεῖται δίπλωμα, θεωρούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας, ἐκ τοῦ ὁποίου διαπιστοῦται ἡ κανονικὴ φοίτησις αὐτῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ Σχολῇ, ὁ ἀπονεμηθεὶς βαθμός, ἡ διαγωγὴ αὐτῶν καὶ ἡ εἰδικὴ ἐπίδοσίς των εἰς τέχνην ἢ ἐπάγγελμα.

Ἄρθρον 3.

Πόροι.

Πόροι τοῦ Ἱδρύματος εἶναι: 1) ἐπιχορήγησις τοῦ Δημοσίου, Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ὡς καὶ ἑτέρων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, 2) δωρεαί, εἰσφοραί, κληροδοσίαι ἢ κληρονομίαι, 3) αἱ τακτικαὶ εἰσφοραὶ τῶν ἀρωγῶν μελῶν τοῦ Ἱδρύματος, 4) τὰ ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ ἀγροτικαῖς ἐργασίαις τοῦ Ἱδρύματος παραγομένων εἰδῶν πραγματοποιούμενα ἔσοδα, 5) τὸ προϊὸν τοῦ ἐτησίου ἐράνου τοῦ ἐνεργουμένου κατὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν ἐν Μακεδονίᾳ, 6) ἀνάλογον ποσοστὸν τῆς εἰδικῆς φορολογίας, περὶ ἧς τὸ ἀπὸ 8 Αὐγούστου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ διαθέσεως τῶν χρηματικῶν ποσῶν τῶν εἰσπραττομένων ἐκ τοῦ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπὶ Τελωνείου Θεσσαλονίκης ἐκφορτωμένων ἐμπορευμάτων εἰς διάφορα ἱδρύματα καὶ σωματεῖα Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἔσοδον ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἱδρύματος ἢ ἐξ ἐορτῶν.

Ἄρθρον 4.

Διοίκησις.

Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Προστασίας Ἀπόρων Παίδων Μακεδονίας διοικεῖται ὑπὸ ἐννεαμελοῦς Συμβουλίου, οὗτινος τὰ μέλη διορίζονται ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ δυναμένῃ νὰ ἀνακληθῇ καὶ πρὸ τῆς λήξεώς της. Τοῦτο ἀποτελοῦν:

α') Τρία ἐπίλεκτα πρόσωπα ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας.

β') Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως Μακεδονίας ἢ ἕτερος ἐκπαιδευτικὸς διοριζόμενος διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Προνοίας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

γ') Ὁ προϊστάμενος τῆς παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Μακεδονίας ὑπηρεσίας Προνοίας ἢ ἄλλος ὑπάλληλος ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Προνοίας ὑπηρετῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας διοριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας.

δ') Εἷς μηχανικὸς καὶ εἷς γεωπόνος ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, ὁπότε διορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Προνοίας καὶ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

ε') Εἷς ἐκπρόσωπος τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης ὁριζόμενος διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας καὶ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας.

στ') Εἷς ἀνώτερος ὑπάλληλος μιᾶς τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς ἢ Ἀγροτικῆς.

2. Τοῦ Συμβουλίου μετέχει ἄνευ ψήφου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος, ἐκτελῶν χρέη Εἰσηγητοῦ.

3. Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ.

4. Εἰς πρόσωπα προσηνεγκότα ἀξιολόγους ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἵδρυμα, ὡς καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 καταργούμενον ἀναμορφωτικὸν Ἵδρυμα Μακεδονίας δύναται ν' ἀπονέμηται ὁ τίτλος τοῦ ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συμβουλίου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας.

Ἄρθρον 5.

Ἁρμοδιότης Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ἵδρυμα καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, καθορίζει τὰς γενικὰς γραμμὰς καὶ τὰ μέσα τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδιωκομένων σκοπῶν, συντάσσει τὸν ὀργανισμὸν λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος, διορίζει καὶ ἀπολύει κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ λεπτομερῶς καθοριστησόμενα τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ, ἐφ' οὗ ἀσκεῖ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν καθηκόντων καὶ συντάσσει τοὺς ἐτησίους

προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἱδρύματος.

2. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καλεῖ εἰς συνεδρίασιν τὸ Συμβούλιον οὗτινος καὶ προεδρεύει, ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἵδρυμα δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως καὶ ἀλληλογραφεῖ μετὰ πασῶν τῶν ἀρχῶν. Ὁ Πρόεδρος ἀναπληροῦται εἰς ἅπασας αὐτοῦ τὰς ἁρμοδιότητας ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τούτου κωλυομένου ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6.

Προϋπολογισμός.

1. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ἱδρύματος, συνταχθησόμενος κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Προνοίας δύο τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

2. Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Προνοίας ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ δυναμένην νὰ μεταρρυθμίζῃ τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμόν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὰ ἄνω τασσομένης προθεσμίας, ὁ προϋπολογισμὸς ἐκτελεῖται ὡς ὑποβληθὴ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

3. Ἐντὸς τριῶν τὸ βραδύτερον μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ὑποβάλλεται πρὸς ἔλεγχον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Προνοίας καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὁ ἀπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ λήξαντος ἔτους.

Ἄρθρον 7.

Ὀργανισμὸς καὶ κανονισμός.

1. Τὸ Ἵδρυμα διέπεται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ, ρυθμίζοντος λεπτομερέστερον τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ, τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ τοῦ προσωπικοῦ, τὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος.

2. Ὁ Ὀργανισμὸς οὗτος, συνταχθησόμενος ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος, ἐγκρίνεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν καὶ καταχωρίζεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Λεπτομερειακὰ ζητήματα ἀναγόμενα εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱδρύματος, μὴ περιλαμβανόμενα δὲ εἰς τὸν ὀργανισμόν, δύνανται νὰ ρυθμισθῶσι δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, ὅστις συνταχθησόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας.

Ἄρθρον 8.

Προσωπικόν.

1. Τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἱδρύματος προΐσταται διευθυντής, ὅστις διορίζεται κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας. Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας ὁρισθήσονται ὁ ἀρχικὸς βαθμὸς καὶ μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ Ὑπουργικοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως, τὰ προσόντα αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ τῆς προαγωγῆς καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας του.

2. Ἅπαν τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ Ἱδρύματος, τακτικὸν ἢ ἔκτακτον διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας.

3. Τὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος, τὰ τῆς προσλήψεως, ἀπολύσεως, διαβαθμίσεως, προσόντων, προαγωγῆς αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, θέλουσι καθορισθῇ λεπτομερῶς διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἱδρύματος.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόσπασις παρὰ τῷ Ἱδρύματι δημοσίων ὑπαλλήλων πάσης εἰδικότητος ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάθεσις ὡρισμένων ὑπηρεσιῶν ἢ διδασκαλιῶν τοῦ Ἱδρύματος εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δημοσίους ὑπαλλήλους, προσφέροντας τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸ Ἵδρυμα δωρεὰν ἢ ἐπ' ἀμοιβῇ προσθέτως πρὸς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα.

5. Εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄνω δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐφ' ὅσον δὲν παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των δωρεὰν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος ἀνάλογος ἀποζημίωσις, καθοριζομένη ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μὴ δυναμένη ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν τρίτον τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ των.

Ἄρθρον 9.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Τὸ ἤδη προσωρινῶς λειτουργοῦν Φιλανθρωπικὸν Ἵδρυμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀναμορφωτικὸν Ἵδρυμα Μακεδονίας» καταργεῖται, ἅπασα δὲ ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία, ὡς καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτοῦ περιέρχονται εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος συνιστώμενον Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Προστασίας ἀπόρων παίδων Μακεδονίας.

2. Τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦν προσωπικὸν τοῦ καταργουμένου ἱδρύματος, τοποθετεῖται εἰς ἀναλόγους ὀργανικὰς θέσεις τοῦ διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένου ἱδρύματος, ἐφ' ὅσον κρίνεται κατάλληλον δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας. Ἡ περὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων κρίσις γίνεται ἀνεξαρτήτως τυπικῶν προσόντων, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

---

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 652.

Περὶ τοῦ ὀργανικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ποινικῶν κλητήρων, μισθολογικῆς ἐξομοιώσεως τῶν τοιούτων τῶν δικασηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, αὐξήσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1 Ἀπριλίου 1937 Β. Διατάγματος «περὶ τῶν ἐπενεκτέων οἰκονομιῶν ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Δικαιοσύνης» ὁρι-

σθεὶς ὀργανικὸς ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς δικαστηρίοις καὶ εἰσαγγελίαις τοῦ Κράτους ποινικῶν κλητήρων εἰς ἑκατὸν ἑξήκοντα (160) αὐξάνεται κατὰ πέντε (5), ὁριζόμενος οὕτω εἰς ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε (165) ἐν συνόλῳ.

2. Ἡ κατανομὴ τῶν ἀνωτέρω προστιθεμένων πέντε θέσεων γίνεται συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀνωτέρω Β. Διατάγματος. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἡ τοιαύτη κατανομὴ γίνεται καὶ ἄνευ τῶν προτάσεων τῶν ἁρμοδίων προϊσταμένων τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ παρὰ ταῖς Εἰσαγγελίαις καὶ Ἀνακρίσεσι Πλημμελειοδικῶν καὶ Πταισματοδικείοις τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὑπηρετοῦντες ποινικοὶ κλητῆρες ἐξομοιοῦνται μισθολογικῶς πρὸς τοὺς παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καὶ Ἐφετείοις καὶ Εἰσαγγελίαις Ἐφετῶν ὑπηρετοῦντας τοιούτους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 5031 τοῦ ἔτους 1931 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«2. Τὰ δικαιώματα τῶν ποινικῶν κλητήρων δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν κλητηρίου ἢ κλήσεως, βουλευμάτων καὶ ἐρήμην ἀποφάσεων ὁρίζονται εἰς δραχμὰς τέσσαρας (4). 3. Τὰ δικαιώματα τῶν ἐμμίσθων κλητήρων δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν οἱουδήποτε ποινικοῦ δικογράφου ὁρίζονται εἰς δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν (1 1)2) δι' ἕκαστον ἐμφανιζόμενον ἐπὶ τῇ κλήσει μάρτυρα ἢ κατηγορούμενον».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 12)22 Ἰανουαρίου 1934 Π. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀποδοχῶν πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ι. Εἰς ἕκαστον τῶν ποινικῶν καὶ ἐμμίσθων δικαστικῶν κλητήρων παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα δραχμῶν ὀκτακοσίων (800) λόγῳ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων».

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 ἐδαφ. 1 τοῦ ἀπὸ 19)30 Νοεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ποινικῶν κλητήρων» ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 20 Ἀπριλίου 12 Μαΐου 1926 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος «περὶ ποινικῶν κλητήρων» καὶ τοῦ ἄρθρου 26 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου 6094 τοῦ ἔτους 1934 ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 128)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ δι' αὐτῶν καθοριζόμενον ἀνώτερον ὅριον ἡλικίας διὰ τὸν διορισμὸν ἐν θέσει ποινικοῦ κλητῆρος καὶ κλητῆρος ἀκροατηρίου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἀφ' ἧς ἴσχυσαν διὰ τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος διατελοῦντας ποινικοὺς κλητῆρας καὶ κλητῆρας ἀκροατηρίου ὡς καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε ἐξελθόντας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1941 τοιούτους».

Ἄρθρον 6.

Μετάθεσις ποινικῶν κλητήρων ἐπιτρέπεται τῇ αἰτήσει των, α) ἐὰν ὑπάρχῃ θέσις κενὴ καὶ εἰς πλήρωσιν ταύτης καὶ ἐφ' ὅσον ὁ μετατιθέμενος λαμβάνει τὸν αὐτὸν μισθὸν τῆς εἰς ἣν αἰτεῖται τὴν μετάθεσιν θέσεως, καὶ β) ἐὰν ὑποβληθῶσιν αἰτήσεις περὶ ἀμοιβαίας μεταθέσεως καὶ οἱ μετατιθέμενοι λαμβάνουσι τὸν αὐτὸν μισθόν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.